Jesu Einzug in Jerusalem

¹Als sie sich Jerusalem näherten und nach Bethphage kamen, am Ölberg, sandte Jesus zwei seiner Jünger²und sprach zu ihnen: Geht hin in das Dorf, das vor euch liegt, und gleich werdet ihr eine Eselin finden angebunden und ihr Füllen bei ihr; bindet sie los und führt sie zu mir!3Und wenn euch jemand etwas sagen wird, so sprecht: Der HERR bedarf ihrer; bald wird er sie euch zurücksenden. ⁴Das geschah aber alles, damit erfüllt würde, was gesagt ist durch den Propheten, der da spricht: 5"Sagt der Tochter Zion: Siehe, dein König kommt zu dir sanftmütig und reitet auf einem Esel und auf einem Füllen einer Eselin." Die Jünger gingen hin und taten, wie ihnen Jesus befohlen hatte, und brachten die Eselin und das Füllen und legten ihre Kleider darauf und setzten ihn darauf. Aber eine sehr große Volksmenge breitete die Kleider auf den Weg; die anderen hieben Zweige von den Bäumen und streuten sie auf den Weg. Das Volk aber, das vorausging und nachfolgte, schrie und sprach: Hosianna dem Sohn Davids! Gelobt sei, der da kommt in dem Namen des HERRN! Hosianna in der Höhe!¹⁰Und als er in Jerusalem einzog, erregte sich die ganze Stadt und sprach: Wer ist der?¹¹Das Volk aber sprach: Das ist Jesus, der Prophet aus Nazareth in Galiläa.

Jesus reinigt den Tempel

¹²Und Jesus ging in den Tempel Gottes hinein und trieb alle Verkäufer und Käufer im Tempel heraus und stieß die Tische der Geldwechsler und die Stühle der Taubenhändler um¹³und sprach zu ihnen: Es steht geschrieben: "Mein Haus soll ein

ورود مظفرانه عیسی به اورشلیم

ٔو چون نزدیک به اورشلیم رسیده، وارد بیت فاجی نزد کوه زیتون شدند. آنگاه عیسی دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ²بدیشان گفت: در این قریهای که پیش روی شما است بروید و در آنجا، الاغی با کرهّاش بسته خواهید یافت. آنها را باز کرده، نزد من آورید. و هرگاه کسی به شما سخنی گوید، بگویید: خداوند بدینها احتياج دارد كه فيالفور آنها را خواهد فرستاد. و اين همه واقع شد تا سخنی که نبی گفته است تمام شود: ٔکه دختر صَهیون را گویید: اینک، یادشاه تو نزد تو ميآيد با فروتني و سواره بر حمار و بر کرّهٔ الاغ. ويس شاگردان رفته، آنچه عیسی بدیشان امر فرمود، به عمل آوردند ٔو الاغ را با کرّه آورده، رخت خود را بر آنها انداختند و او بر آنها سوار شد. و گروهی بسیار، رختهای خود را در راه گسترانیدند و جمعی از درختان شاخهها بریده، در راه میگستردند. و جمعی از پیش و یس او رفته، فریادکنان میگفتند: هوشیعانا پسر داودا، مبارک باد کسی که به اسم خداوند میآید. هوشیعانا در اعلیٰ علیّین.¹⁰و چون وارد اورشلیم شد، تمام شهر به آشوب آمده، میگفتند: این کیست؟¹¹آن گروه گفتند: این است عیسی نبی از ناصرهٔ جلیل.

عیسی در معبد اورشلیم

ایس عیسی داخل معبد خدا گشته، جمیع کسانی را که در معبد خرید و فروش میکردند بیرون نمود و تختهای صرّافان و کرسیهای کبوترفروشان را واژگون ساخت. او ایشان را گفت: مکتوب، است که خانهٔ من خانهٔ دعا نامیده میشود. لیکن شما مغاره دزدانش ساختهاید. او کوران و شلان در معبد، نزد او آمدند و ایشان را شفا بخشید. امّا رؤسای کهنه و کاتبان چون ایشان را شفا بخشید. امّا رؤسای کهنه و کاتبان چون معبد فریاد برآورده، هوشیعانا پسر داودا میگفتند دیدند، غضبناک گشته، ابه وی گفتند: نمیشنوی آنچه اینها میگویند؟ عیسی بدیشان گفت: بلی، مگر نخوانده این که از دهان کودکان و شیرخوارگان نخوانده این که از دهان کودکان و شیرخوارگان بسوی بیتقنیا رفته، در آنجا شب را بسر برد.

قدرت ايمان

ح**درت بیدین** ¹⁸بامدادان چون به شهر مراجعت میکرد، گرسنه Bethaus heißen"; ihr aber habt eine Räuberhöhle daraus gemacht. ¹⁴Und es gingen zu ihm Blinde und Lahme im Tempel, und er heilte sie. ¹⁵Als aber die Hohenpriester und Schriftgelehrten die Wunder sahen, die er tat, und die Kinder, die im Tempel schrien und sagten: Hosianna dem Sohn Davids! entrüsteten sie sich ¹⁶ und sprachen zu ihm: Hörst du auch, was diese sagen? Jesus sprach zu ihnen: Ja! Habt ihr nie gelesen: "Aus dem Munde der Unmündigen und Säuglinge hast du dir Lob bereitet"? ¹⁷Und er verließ sie und ging zur Stadt hinaus nach Bethanien und blieb über Nacht dort.

Jesus stellt den Glauben unter Beweis

¹⁸Als er aber am Morgen wieder in die Stadt ging, hungerte ihn; 19 und er sah einen Feigenbaum am Weg und ging hin und fand nichts daran außer Blätter und sprach zu ihm: Nun wachse auf dir gar keine Frucht mehr! Und der Feigenbaum verdorrte sogleich. 20 Und als die Jünger das sahen, verwunderten sie sich und sprachen: Wie ist der Feigenbaum plötzlich verdorrt?²¹Jesus aber antwortete und sprach zu ihnen: Wahrlich ich sage euch: Wenn ihr Glauben habt und nicht zweifelt, so werdet ihr nicht allein solches, wie mit dem Feigenbaum tun, sondern, wenn ihr sagen werdet zu diesem Berg: Hebe dich auf und wirf dich ins Meer! so wird's geschehen.²²Und alles, was ihr bittet im Gebet, wenn ihr glaubt, werdet ihr's empfangen.

Die Frage nach der Vollmacht Jesu

²³Und als er in den Tempel kam, traten zu ihm, als er lehrte, die Hohenpriester und die Ältesten im Volk und sprachen: Aus

شد. ¹⁰ و در کناره راه یک درخت انجیردیده، نزد آن آمد و جز برگ بر آن هیچ نیافت. پس آن را گفت: از این به بعد میوه تا به ابد بر تو نشود! که در ساعت درخت انجیر خشکید. ²⁰ چون شاگردانش این را دیدند، متعجّب شده، گفتند: چه بسیار زود درخت انجیر خشک شده است؟ ²¹ عیسی در جواب ایشان گفت: هرآینه به شما می گویم، اگر ایمان می داشتید و شک نمی نمودید، نه همین را که به درخت انجیر شد می کردید، بلکه هر گاه بدین کوه می گفتید، منتقل شده به دریا افکنده شو چنین می شد. ²² و هر آنچه با ایمان به دعا طلب کنید، خواهید یافت.

اقتدار عيسي

²³و چون به معبد درآمده، تعلیم میداد، رؤسای کهنه و مشایخ قوم نزد او آمده، گفتند: به چه قدرت این اعمال را مینمایی و کیست که این قدرت را به تو داده است؟ ²⁴عیسی در جواب ایشان گفت: من نیز از شما سخنی میپرسم. اگر آن را به من گویید، من هم مینمایم: ²⁵تعمید یحیی از کجا بود؟ از آسمان یا از انسان؟ ایشان با خود تفکّر کرده: گفتند که اگر گوییم از آسمان بود، هرآینه گوید پس چرا به وی ایمان نیاوردید، ²⁶و اگر گوییم از انسان بود، از مردم نیاوردید، ²⁶و اگر گوییم از انسان بود، از مردم میترسیم زیرا همه یحیی را نبی میدانند. ²⁷پس در جواب عیسی گفتند: نمیدانیم. بدیشان گفت: من هم شما را نمیگویم که به چه قدرت این کارها را میکنم.

²⁸لیکن چه گمان دارید؟ شخصی را دو پسر بود. نزد نخستین آمده، گفت: ای فرزند، امروز به تاکستان من رفته، به کار مشغول شو. ²⁹در جواب گفت: نخواهم رفت. امّا بعد پشیمان گشته، برفت. ³⁰و به دوّمین نیز همچنین گفت. او در جواب گفت: ای آقا، من میروم. ولی نرفت. ¹²کدام یک از این دو خواهش پدر را بجا آورد؟ گفتند: اوّلی. عیسی بدیشان گفت: هرآینه به شما میگویم، که باجگیران و فاحشهها قبل از شما داخل ملکوت خدا میگردند، ²³زانرو که یحیی از راه عدالت نزد شما آمد و بدو ایمان نیاوردید، امّا باجگیران و فاحشهها بدو ایمان آوردند و شما چون دیدید، آخر هم پشیمان نشدید تا بدو ایمان آورید.

مَثَل باغبانان شرير

welcher Vollmacht tust du das? Und wer hat dir diese Vollmacht gegeben?²⁴ Jesus aber antwortete und sprach zu ihnen: Ich will euch auch fragen; wenn ihr mir das sagt, will ich euch auch sagen aus welcher Vollmacht ich das tue: 25 Woher war die Taufe des Johannes? War sie vom Himmel oder von den Menschen? Da dachten sie bei sich selbst und sprachen: Sagen wir, sie sei vom Himmel gewesen, so wird er zu uns sagen: Warum habt ihr ihm dann nicht geglaubt?²⁶Sagen wir aber, sie sei von Menschen gewesen, so müssen wir uns vor dem Volk fürchten; denn sie halten alle Johannes für einen Propheten.²⁷Und sie antworteten Jesus und sprachen: Wir wissen's nicht. Da sprach er zu ihnen: So sage ich euch auch nicht, aus welcher Vollmacht ich das tue.

Von den zwei Söhnen

²⁸Was meint ihr aber? Es hatte ein Mann zwei Söhne und ging zu dem ersten und sprach: Mein Sohn, geh hin und arbeite heute in meinem Weinberg.²⁹Er antwortete aber und sprach: Ich will's nicht tun. Danach reute es ihn und er ging hin. 30 Und er ging zum anderen und sagte dasselbe. Er antwortete aber und sprach: ja, Herr! und ging nicht hin. 31 Wer von den beiden hat den Willen des Vaters getan? Sie sprachen zu ihm: Der erste. Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, ich sage euch: Die Zöllner und Huren kommen eher in das Reich Gottes als ihr. 32 Johannes kam zu euch und lehrte euch den rechten Weg, und ihr glaubtet ihm nicht; aber die Zöllner und Huren glaubten ihm. Und obwohl ihr's saht, tatet ihr dennoch nicht Buße, so dass ihr ihm danach auch

³³و مَثَلی دیگر بشنوید: صاحب خانهای بود که تاکستانی غَرْس نموده، خطیرهای گردش کشید و چَرْ خُشتی در آن کند و برجی بنا نمود. پس آن را به دهقانان سیرده، عازم سفر شد.³⁴و چون موسم میوه نزدیک شد، غلامان خود را نزد دهقانان فرستاد تا میوههای او را بردارنـد.³⁵امّـا دهقانـان غلامـانش را گرفته، بعضی را زدند و بعضی را کُشتند و بعضی را سنگسار نمودند.³⁶باز غلامان دیگر، بیشتر از اوّلین فرسـتاده، بـدیشان نیــز بــه همـانطور سـلوک نمودند.³⁷بالاخره يسر خود را نزد ايشان فرستاده، گفت: پسر مراحرمت خواهند داشت.³⁸امّا دهقانان چون پسر را دیدند با خود گفتند: این وارث است. بیاییـد او را بکشیـم و میراثـش را ببریم.³⁹آنگـاه او را گرفته، بیرون تاکستان افکنده، کشتند.⁴⁰یس چون مالک تاکستان آید، به آن دهقانان چه خواهد کرد؟⁴¹گفتنـد: البتّـه آن بـدکاران را بـه سـختی هلاک خواهد کرد و باغ را به باغبانان دیگر خواهد سیرد که میوههایش را در موسم بدو دهند.⁴²عیسی بدیشان گفت: مگر در کتب هرگز نخواندهاید این که: سنگی را که معمارانش ردّ نمودند، همان سر زاویه شده است. این از جانب خداوند آمد و در نظر ما عجیب است.⁴³از این جهت شما را میگویم که: ملکوت خدا از شما گرفته شده، به امّتی که میوهاش را بیاورند، عطا خواهد شد.⁴⁴و هر که بر آن سنگ افتد، منکسر شود و اگر آن بر کسی افتد، نرمش سازد.

⁴⁵و چون رؤسای کَهَنه و فریسیان مثلهایش را شنیدند، دریافتند که دربارهٔ ایشان میگوید.⁴⁶و چون خواستند او را گرفتار کنند، از مردم ترسیدند زیرا که او را نبی میدانستند.

geglaubt hättet.

Von den bösen Weinbergpächtern

³³Hört ein anderes Gleichnis: Es war ein Hausherr, der pflanzte einen Weinberg und setzte einen Zaun darum und grub eine Kelter darin und baute einen Turm und verpachtete ihn an Weingärtner und reiste ab. 34 Als nun herbeikam die Zeit der Früchte, sandte er seine Knechte zu den Weingärtnern, damit sie seine Früchte abholen. 35 Da nahmen die Weingärtner seine Knechte; einen schlugen sie, den anderen töteten sie, den dritten steinigten sie. 36 Abermals sandte er andere Knechte. mehr als beim ersten Mal; und sie taten mit ihnen dasselbe. 37 Danach sandte er seinen Sohn zu ihnen und sprach: Sie werden sich vor meinem Sohn scheuen.³⁸Als aber die Weingärtner den Sohn sahen, sprachen sie untereinander: Das ist der Erbe; kommt, lasst uns ihn töten und sein Erbgut an uns bringen!³⁹Und sie nahmen ihn und stießen ihn zum Weinberg hinaus und töteten ihn. 40 Wenn nun der Herr des Weinberges kommen wird, was wird er diesen Weingärtnern tun? 41 Sie sprachen zu ihm: Er wird die Bösewichte übel umbringen seinen Weinberg anderen Weingärtnern verpachten, die ihm die Früchte zur rechten Zeit geben. 42 Jesus sprach zu ihnen: Habt ihr nie gelesen in der Schrift: "Der Stein, den die Bauleute verworfen haben, der ist zum Eckstein geworden. Von dem HERRN ist das geschehen, und es ist wunderbar vor unseren Augen"?⁴³Darum sage ich euch: Das Reich Gottes wird von euch genommen und einem Volk gegeben

werden, das seine Früchte bringt. 44 Und wer auf diesen Stein fällt, der wird zerschellen; auf wen aber er fällt, den wird er zermalmen.

⁴⁵Und als die Hohenpriester und Pharisäer seine Gleichnisse hörten, verstanden sie, dass er von ihnen redete. ⁴⁶Und sie trachteten danach, ihn zu ergreifen; aber sie fürchteten sich vor dem Volk, denn es hielt ihn für einen Propheten.